

اسناد مبنی بر افشای یک راز مهم که درج تاریخ گردد

- ۱- مقاله نیویارک تایمز
- ۲- اعترافات کرزی
- ۳- سوابق از زبان داکتر رمضان بشر دوست

متن مقاله پر آوازه نیویارک تایمز

روز شنبه مؤرخ ۲۳ اکتوبر ۲۰۱۰ روزنامه معروف امریکا «نیویارک تایمز» با انتشار یک مقاله مبسوط تحت عنوان «گفته میشود ایران به مشاور ارشد کرزی خریطه مملو از پول نقد می پردازد» به قلم «دیکستر فیلکنز» در رسانه های افغانی و بین المللی سروصداهای بسیار را بلند کرد. اکنون که یک هفته از نشر این مقاله میگذرد، موضوع روز بروز داغتر و جدی تر میشود. افشای این راز، مردم افغانستان را دچار بهت و حیرت ساخته است که چگونه رئیس جمهور انتخابی شان دست به چنین کار اهانت آمیز ملی زده و چگونه میتوان بالای همچو شخص از این به بعد اعتماد کرد و سرنوشت کشور و مردم بیچاره را بدست او و گماشتگانش سپرد که خود مرجع و منبع فساد میباشند. به گفته مشهور «چوکفر از کعبه برخیزد - کجا ماند مسلمانی».

کرزی میدانست که نیویارک تایمز برای ثبوت ادعای خود اسناد موثق در دست دارد، لذا او ناگزیر شد به گرفتن نه یکبار، بلکه بار بار پول از ایران اعتراف کند، چیزی که از نظر مردم تا آنوقت پوشیده بود. به یقین کمتر کسی تاحال مجال مطالعه متن مکمل این مقاله را یافته است، مقاله ای که در واقع سرآغاز افشای یک راز مهم و یک سند تاریخی محسوب میشود، لذا عرض آگاهی مزید هموطنان عزیز لازم دیده شد تا ترجمه دري آن خدمت تقدیم گردد:

«گفته میشود ایران به مشاور ارشد کرزی خریطه مملو از پول نقد می پردازد»

نویسنده: دیکستر فیلکنز - نیویارک تایمز اکتوبر ۲۳، ۲۰۱۰

، افغانستان - یک شامگاه در ماه آگست گذشته، هنگامیکه رئیس جمهور حامد کرزی سفر رسمی خود را در ایران به پایان میرسانید، طیاره شخصی او در میدان هوایی آماده پرواز بود و انتظار ورود آخرین همسفر را میکشید: سفیر ایران در افغانستان.

سفیر، فداحسین مالکی، بالاخره پیدا شد و در کنار عمر داؤدزی، رئیس دفتر و معتمد رازدار آقای کرزی نشست. به اساس گفته یک شخصیت رسمی افغان که در طیاره حضور داشت، آقای مالکی به آقای داؤدزی یک بسته بزرگ پلاستیکی مملو از بانکوتهای یورو را تسلیم داد. یک شخصیت رسمی دیگر افغان تأیید کرد که آقای داؤدزی خریطه بزرگ پول نقد را باخود به خانه برد.

شخصیت رسمی افغان به شرط حفظ هویتش گفت: «این پول از ایران بود» و علاوه کرد که: «بسیاری از ما متوجه آن شدیم».

برطبق اظهارات شخصیتهای رسمی افغانی و غربی: خریطه پول یک قسمت از نقدینه ایران است که بطور سری و مداوم به منظور جلب وفاداری آقای داؤدزی و پیشبرد علایق ایران در قصر ریاست جمهوری، پرداخته میشود. آنها میگویند که ایران نفوذ خود را بکار می برد تا بین افغانها و امدادگران امریکائی و ناتو شکاف ایجاد نماید.

طوریکه شخصیتهای رسمی بیان میدارند، پولها که جمعاً به میلیونها دالر میرسد، دریک صندوق بدون حسابدهی گذاشته میشود که آقای داؤدزی و آقای کرزی از آن برای پرداخت به نمایندگان پارلمان، سران قومی و حتی قوماندانهای طالبان برای اطمینان از تعهدات شان تادیه میگردد.

یک شخصیت رسمی غربی در کابل به ارتباط پول عرضه شده ایران گفت: «این اساساً یک صندوق خاطرخواهی ریاست جمهوری است»، او علاوه کرد که «وظیفه داؤدزی پیشبرد علایق ایران میباشد».

شخصیتهای رسمی غربی و افغان که به شرط حفظ هویت شان برای این نوشته مصاحبه کرده اند، از نزاکتهای صحبت میکنند که در معاملات مالی بین آقای کرزی و همکاران او وجود دارد. منبع می افزاید که جای تشویش

آنست که آقای داؤدزی در خرابی روابط بین کرزی و اضلاع متحده کمک میکند. آقای داؤدزی و نیز آقای کرزی هر دو از ارائه جواب در برابر سؤالیهای تحریری در باره روابط ایشان با ایران خودداری کردند. یکی از همکاران آقای داؤدزی این اتهامات را «چرند» خواند.

سفیر ایران در کابل آقای مالکی نیز از ارائه جواب ابا ورزید. یک سخنگوی آقای مالکی این اتهامات را «شایعه شیطنی رسانه های خارجی و غربی» وانمود کرد.

به گفته شخصیتها: مقصد از نادیات ایران همانا حفظ وفاداری آقای داؤدزی، سابق سفیر در ایران، است که همیشه خط ضد غربی را در کرزی تقویه میکند. آقای داؤدزی هر روز صبح به آقای کرزی گزارش میدهد.

یک همکار رئیس جمهور گفت: «کرزی میداند که کار او بدون اضلاع متحده تمام است، اما این بیشتر بیک نوع جادوگری شباهت دارد. داؤدزی منبع تمام مشکلات با اضلاع متحده میباشد. او بطور سیستماتیک معلومات ناقص، بی محتوا و غلط را به کرزی ارائه میدارد».

نادیات به آقای داؤدزی مبین آنست که تا چه حد حکومت ایران در حلقه داخلی کرزی نفوذ کرده است، البته با درک همبستگی او با اضلاع متحده و سائر کشورهای عضو ناتو که با موجودیت قوای نظامی و میلیاردها دلار بعد از سقوط طالبان در سال ۲۰۰۱ بدینسو او را پایدار نگهداشته اند.

آقای کرزی اوائل این سال آقای احمدی نژاد رئیس جمهور ایران را به قصر ریاست جمهوری دعوت کرده بود، در آنجا آقای احمدی نژاد یک بیانیه زهرآگین ضد امریکائی را ایراد کرد. به قول یک شخصیت رسمی افغان آقای احمدی نژاد حین سفر به کابل، دو جعبه پول نقد را با خود آورد. شخصیت رسمی گفت: «یک جعبه شخصاً برای داؤدزی و دیگر برای قصر».

یکی از شخصیتهای ارشد ناتو به شرط حفظ هویتش، درباره اینکه داؤدزی از ایران پول میگیرد، سخن نگفت ولی بیان داشت که حکومت ایران یک کمپاین شدید را در داخل افغانستان برای تضعیف ماموریت امریکائی و ناتو و به مقصد نفوذ در سیاستها پیش می برد.

شخصیت رسمی ناتو گفت که دستگاه های استخباراتی ایران در دو سمت معضله به وسیله تهیه منابع مالی، اسلحه و تعلیم دهی طالبان عمل میکنند. این شخصیت گفت که ایجنت های ایرانی کمپاین های بسیاری از افغانهای را که در انتخابات پارلمانی ماه گذشته کاندید بودند، تمویل کردند.

به قول شخصیت رسمی ناتو، دستگاه های استخباراتی ایرانی این توانائی را انکشاف داده اند که مخالفین را به قتل برسانند و به عساکر امریکائی در داخل کشور حمله کنند.

شخصیت رسمی گفت «از حضور آنها در داخل افغانستان و کابل و توانائی فاجعه آمیز آنها، بسیار نگران هستیم».

شخصیت های رسمی اداره اوباما اهداف ایران را خطیر بیان کردند. به گفته یک شخصیت رسمی اسبق افغان: هفته گذشته آقای هالیبروک نماینده فوق العاده امریکا برای افغانستان و پاکستان به وزیر مالیه افغانستان حضرت عمر زاخیلوال در باره آقای داؤدزی و نفوذ ایران در قصر ریاست جمهوری شکایت کرده است.

آقای هالیبروک نخواست در زمینه تبصره کند. در یک مصاحبه آقای زاخیلوال نیز از ابراز نظر در مورد صحبت با آقای هالیبروک و موضوع فعالیت های ایران در افغانستان خودداری نمود.

زاخیلوال گفت: «ما دیگر انتخابی نداریم، جز آنکه با ایران دوست باشیم. این یک همسایه معاند میباشد».

آقای داؤدزی در اطراف آقای کرزی از جمله گروپ اشخاصی است که زمانی به حزب اسلامی تعلق داشت که این حزب با افکار سختگیرانه اسلامی علیه شوروی در سالهای ۱۹۸۰ می جنگید.

رهبر حزب اسلامی، گلبدین حکمتیار یکی از بی رحمتترین جنگسالاران افغان بود. در طول جنگ های داخلی سالهای ۱۹۹۰ قوای او به بمباردمان های (راکتباری های) وسیع بر کابل پرداختند، هزارها ملکی را کشتند. از ۲۰۰۱ بدینسو، آقای حکمتیار یک مدت طولانی زیر حمایت حکومت ایران در آنجا بسر برد. این گروپ همچنان پیوند دیرینه با دستگاه استخباراتی پاکستان دارد و از آن طریق با طالبان در ارتباط میباشد.

شخصیت های اسبق و فعلی افغان میگویند که حکومت ایران قبل از آنکه آقای داؤدزی در سال ۲۰۰۳ به حیث رئیس دفتر مقرر شود، به تمویل آقای کرزی آغاز کرده بود. معلوم نیست که چه وقت آقای داؤدزی به کار گرفتن پولهای نقد

از ایران دست بکار شده است. در سال ۲۰۰۵ موصوف به حیث سفیر به ایران مقرر شد. به گفته یک شخصیت رسمی افغان که بعد از آن آقای داودزی با مامورین دستگاه استخباراتی ایران آشنا گردید و از آن طریق با رهبران ارشد ایران مثل آقای احمدی نژاد نزدیک شد.

آقای داودزی در سال ۲۰۰۷ به کابل برگشت و به حیث رئیس دفتر شروع بکار کرد. به قول شخصیت های رسمی، از آن به بعد آقای داودزی روابط نزدیک با سفیر ایران برقرار نمود. شخصیتهای ایرانی بطور نسبتاً آزاد بدون عبور از مجرای رسمی (پروتوکلی) میتوانند با قصر آقای کرزی به تماس شوند.

یک رهبر سیاسی افغان گفت که بین آقای داودزی و ایرانی ها، «روابط بسیار خودمانی است».

ارقام که چه مقدار پول ایران به قصر ریاست جمهوری جریان دارد، متفاوت است. یک رهبر سیاسی افغان گفت که باور او بین یک تا دو میلیون دالر هر یک ماه بعد بدست آقای داودزی میرسد. یک دیپلمات سابقه که در افغانستان ایفای وظیفه میکرد گفت بعضی اوقات تادیات یکبارگی جمعاً به ۶ میلیون دالر بالغ میشود.

یک شخصیت اسبق رسمی افغان بیان داشت که پولها در یک «سیف» در دفتر آقای داودزی نگهداری میشود.

معلوم نیست که آیا آقای داودزی یک قسمت پول را خودش میگیرد یا اینکه او فقط وسیله انتقال میباشد. اما شخصیتهای رسمی غربی و افغان میگویند که آقای داودزی از وقتیکه به حیث همکار ارشد آقای کرزی کار میکند، مالک اقل شش خانه در دوی در امارات متحده عرب و یکی در وانکوور کانادا برتش کولمبیا گردیده است.

یک شخصیت رسمی افغان گفت که آقای داودزی از قدرت خود برای تعیین وقت ملاقات کرزی باکسانیکه از حضور امریکائی ها در کشور و از کشته شدن اشخاص ملکی در جنگ شکایت دارند، استفاده مینماید. به قول این شخص «این یک ستراتیژی است».

تلاشهای آقای داودزی به طرفداری از ایران با بعضی مقاومت ها مواجه است. به قول شخصیت رسمی غربی آقای داودزی به منظور کمک به بعضی از فعالیتهای تجارتي ایرانی در کابل با مخالفت مامورین استخباراتی افغان مواجه میشود. مامورین استخباراتی افغان معتقد اند که شخصیت های ایرانی بیشتر منسوب به گارد انقلابی اسلامی که یکی از شاخه های مقتدر نظامی ایران میباشد، ارتباط دارد.

به گفته شخصیتهای رسمی غربی موسسات تجارتي ایران گاهی به وسیله ریاست امنیت ملی مسدود میگردد، ولی نه برای مدت طولانی.

به گفته منبع فوق «داودزی برای باز فعال کردن آن کمک میکند، بعداً ریاست امنیت ملی آنرا دوباره مسدود میسازد ولی بار دیگر آنها به فعالیت آغاز میکنند». یک شخصیت رسمی افغان این موضوع را تأیید کرد.

ایرانی ها در دیگر ساحات حیات سیاسی افغانستان نیز فعال استند. افغان ها میگویند که سفیر ایران میکوشد تا در انتخاب رئیس ولسی جرگه اعمال نفوذ کند. به گفته یک شخصیت رسمی افغان آقای مالکی اخیراً به میرویس یاسینی یک کاندید ریاست ولسی جرگه، تلفون کرده است و از او تقاضا نموده تا از عزم خود به نفع یونس قانونی بگذرد.

سنگر رحیمی و شریف الله سهاک در تهیه این راپور همکاری کرده
پایان مقاله

اعترافات کرزی

آقای کرزی بعد از نشر مقاله نیویارک تایمز طی یک مصاحبه رسمی چنین گفت (به دری):
«حکومت ایران سال یکبار یا دو بار به یورو گاهی پنج لک، گاهی شش لک، گاهی هفت لک یورو به دفتر کمک میکند و آن کمک رسمی است و به امر من داودزی این پیسه را از حکومت ایران تسلیم میگیرد که ما بسیار شکر گذار هستیم از حکومت ایران که به ما کمک میکند، چون در افغانستان دیگر حسابی وجود ندارد که از آن در رئیس جمهور بتواند مصارفات خاص را بکند...»

در ادامه مصاحبه آقای کرزی به انگلیسی چنین گفت (ترجمه دری متن):

«آنها در مقابل خواهان روابط خوب و خیلی چیزهای دیگر بودند و ما هم از آنها چیز های خواسته ایم. این مناسبات دوستانه میان دو کشور است. افغانستان خوب میدانند چه کار کند ما روابط خود را با ایران ادامه میدهیم و همچنان از آنها پول خواهیم گرفت. بیانیید از این موضوع یک ماجرا درست نکنیم...»

سوابق از زبان داکتر رمضان بشر دوست

(برگرفته از پورتال افغان جرمن آنلاین سال ۲۰۰۸)

« من معتقد هستم که نه تنها احمدی نژاد دوست شخصی آقای کرزی است، بلکه ایرانی ها آقای کرزی را با پول نقد تمویل میکنند. من وقتی وزیر پلان بودم با آقای کرزی بسیار نزدیک بودم، تقریباً هر شب یکجا نان میخوردیم..... در دفترش من ساعت ها با آقای کرزی صحبت میکردیم سر مسائل مختلف. ایرانی ها سفیرش می آمد با بکس پر از پیسه، اینرا میداد به آقای کرزی. آقای کرزی داؤدزی که رئیس دفترش بود، او را میخواست و می گفت - داؤدزی صاحب دا واخله، داؤدزی آنرا می گرفت. برای آقای کرزی گفتم که چون واقعاً بسیار نزدیک بودیم، گفتم رئیس صاحب همین کارت خوب نیست. به من گفت بشر دوست صاحب سر هر چیز انتقاد میکنی، چه عیب است که ایرانی ها به ما کمک میکنند. گفتم هیچ عیبی نیست ایرانی ها به ما کمک کنند، خداکند کل پیسه نقد خود را برای افغانستان بدهند اما خودت رئیس گروپ قاچاقبر مافیا نیستی، خودت رئیس جمهور افغانستان هستی، حساب بانکی دارد دولت، وزیر مالیه داری، مسؤل بودجه داری. ایرانی ها پیسه نقد در دست خودت میدهند مثل یک گروپ مافیائی، تو در دست داؤدزی میدهی. داؤدزی تاجائیکه من می بینم به هرکس که داد، میدهد مصرف میکند. این درست نیست. ایرانی ها را بگو که کمک شانرا به حساب بانکی دولت روان کنند، خدا کند که کل دارائی ها را به افغانستان کمک کنند بعد باید این برود در حساب بانکی دولت، بعد به وزارت مالیه و وزارت مالیه آنرا به هر جائیکه مصرف میکند، اسناد و مدارک اش را دوباره در داخل بودجه کند که همه چیز شفاف باشد»

پایان